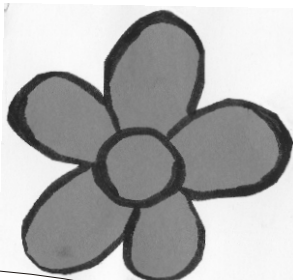

Du jour idée - Myšlenky dne aneb Z deníku Francouzsky

Stalo se mi něso rrozkošného. Byla jsem na **le concert** On může. Vepršedu tansovali nějasi **hommes**. Nedokášu si přsedstavit, že bych já měla tancovat vepršedu. Ale byl mezi nimy mots **le beau gosse**. Musím se s ním **familiariser**.

Slovníček

le concert {l konser}=koncert
hommes {oms}=lidé
le beau gosse {l bjú goš}=krásný chlapec
familiariser {familiarüser}=seznámit se

Neodpovíš, zaplatíš aneb Peprné otázky od Mokré fusky

Jak si představuješ, že by se měl nápadník dvořit ženě?

Dan: Jako v americkém filmu. Složit nějakou básničku nebo tak.

Red: Byl bys ochotný to udělat?

Dan: Byl, ale určitě bych za to dostal facku.

Red: Proč? ...To je realita.

Dan: Jo, to je realita.

Red: Dokázal bys složit romantické dvojverší z fleku?

Dan: Jasně.

(po deseti minutách zčervenal :o))

Elfka: Já si myslím, že v dnešní době holky převzaly veškerou iniciativu a tím vzaly klukům veškerou možnost, aby se jim dvořili. A hluboce mě to ranilo do mého srdce, jelikož tajně čekám, že přijde jednou jeden princ, který se mi bude dvořit.

Red: Takže myslíš, že už je to pravidlo, že holky převzaly iniciativu?

Elfka: To je fakt. A když se řekne dvoření, tak se každý usměje a řekne: „To je trapas. A to se nehodí.“ A je to jakoby jiná, stará doba, ale myslím si, že to bylo právě to dobré.

Jak šla fuska na vandr

aneb jak vznikla mokrá fuska

Vyšla si fuska na vandr,
to si vždycky přála.
Vesele se rozběhla,
lidí se však bála.

Bylo nám to překvapení,
když došla fuska k městu.
Stálo tam malé stavení,
kde fuska našla cestu.

I vyřadla se do města,
strachy ztratila vzorek.
Tam spadla fuska do těsta,
a ztvrdla jako korek.

Štěstí při ní stálo,
fuska dostala se z toho ven,
Ruku jí podalo,
bála se, že je to sen.

Spatřila ji praedlena,
hned popadla naši fusku.
Ruce radostí si zamnula,
když vyprala tu hnusku.

Tak naše fuska ztratila
svou vizáž suchou.
A mokrou fuskou se stala,
byla vyprána rukou.

Beobe

Počasí na úterý

 DEN
17 až 26°C

Jak se namlouvat?

On sedí zaraženě na bílé umělohmotné židli, oči vypuklé jako žába, jemně nahrbená záda a poslintané fusky - sleduje ji. Raději sedí tři řady za ní. Snaží se o velmi zamyšlený pohled, aby to vypadalo, jak moc ho právě pan seminarista zaujal a jak hluboko k němu promlouvá probírané téma.

Každý by čekal, že po skončení programu se osmělí. Mohl by vymyslet něco romantického. Vřele doporučuji vypůjčit si kytaru, tajně proniknout skrze pevné hradby dívčího stanového městečka až k její plátěné komnatě a v stříbrném měsíčním svitu za doprovodu cikád a jemného šumění větru při libozvučném výbrnku osobitého stylu zapět to nejsrdceryvnější vyznání: „Ó, tys tak krásná, holubičko moje.“

Ale tohoto dvoření se bohužel nedočkáme. Povím vám, co on hodlá udělat. Nic. Ještě před samotným skončením programu se jako pominutý rozběhne k zadnímu venkovnímu vchodu od jídelny a postaví se do nesmyslné fronty. Po večeri zamíří na hřiště, kde se mu sice daří skórovat a předvést jeden ze svých umů, avšak mimo jiné - spotí se jako fuska a na místnost se sprchami jen s úšklebkem zamává. Poněkud špinavý a smradlavý projde kolem velkého stanu a zavede s některými členy jeho druhu konverzací typu: „Jo se džíšo tak přežroľ.“

Ale zaměříme se i na opačné pohlaví. Ona sedí na bílé umělohmotné židli tři řady před ním a ví, že ji sleduje. Někdy pootočí hlavu, aby mu poskytla lepší pohled na ty dechberoucí křivky její spanilé tváře. Po skončení programu by mohla udělat něco vyjimečného. Třeba se večer osamostatnit od obvyklého hloučku jejich stálých kamarádek, nasadit sebevědomý pohled a povzbudit svého nápadníka k akci výrazným pokynutím hlavy. Ale ona se místo toho ztratí v davu svých přítelkyň, někdy vstane ze svého usedlého místa a alespoň s jednou další dívkou zamíří k toaletám.

Uběhne celý týden. On i ona promarní všechny příležitosti k opravdové konverzaci. Poté přijedou domů, ona si ho vyhledá na facebooku, přebere iniciativu a napíše mu. Chvilí si chatují a v nevyzrálé době se dají dohromady. První den se drží za ruce, druhý den odkrývají kouzlo prvního polibku a po roce si už nemají co nabídnout. Jak neoriginální, fádni a zbabělé. Kde jsou ty doby čekání, dobývání, čistoty, respektu a úcty? Romantika se stala hanlivým slovem a Píseň Písní se čte v záři baterky pod peřinou. Proč jít s dobou? Měli bychom přece plavat proti proudu. Sama Bible říká: *Nebud'te a neburcujte lásku, dokud nebude chtít sama. (Píseň Písní 2:7b)*. A pak, každý druhý ví, že staré finty se vyplatí.

Mgiml

„Vojáci, víte, jak zjistíte, že už ponožky potřebují zašít?“
„???“
„Když nemůžete poznat, který je který konec.“

